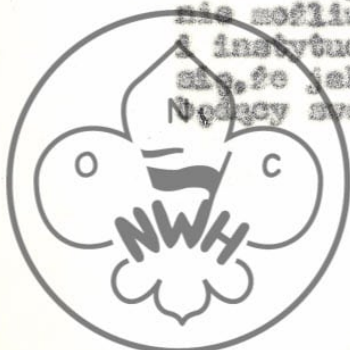

not. do rozmowy z 23 stycznia

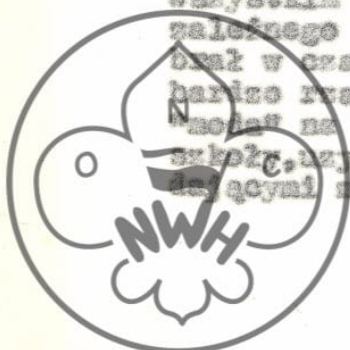
- władze komunistyczne praktycznie od początku swego istnienia dążyły do likwidacji wszelkich autorytetów, starało się to tym gwałtowniejsze im mniejsze było poparcie społeczne udzielane władzy niezależnie od tego pod jakim szyldem występowała.
- sofna uznać, że walkę "o rząd dusz", choć nie pozbawieni szans, komuniści przegrali.
- nie zmienia to faktu, iż zagrożenia na jakie jest narażona młodzież nie zaniejoszyło się wraz z utratą, tym razem chyba definitywną, wpływu władzy w środowisku ludzi młodych.
- obok Kościoła, którego autorytet w Polsce tradycyjnie pozostał niekwestionowany, w Polsce, w historii powojennej powstały liczne środowiska i grupy, nieformalne, które zdobyły szacunek społeczeństwa i potrafiły utrzymać go w przełomowych momentach historycznych.
- szacunek ten wiąże się z nim znaczenie społeczne inicjatyw w zakresie: dokumentowania, bieżącego badania, prognozowania sytuacji Polaków i Polaków, obrony praw i swobód, wyrażania dążeń społecznych i narodowych, wynikały z godnej, uczciwej, niezależnej postawy środowisk, które stanowiły przez lata oparcie dla kolejnych polskich pokoleń.
- jest to baza dla działań/wielestronnych/, których generalnym celem jest walka o zdrowe psychicznie i fizycznie młode pokolenie, które potrafiło będzie znaleźć swoje miejsce w niezależnie myślącym społeczeństwie, i które będzie potrafiło kontynuować skutecznie walkę o niepodległość.
- okres "stanu wojennego" i "zimnej wojny", przyniosły po eksplozji swobody/w wielu dziedzinach niewykorzystanej/konieczność obrony przed wzmożonym naciskiem i ofensywą na najbliższe dla przyszłości społeczeństwa polskiego sfery: wychowania i kształcenia ludzi młodych.
- sytuacja w jakiej znajdują się młodzież i dorośli nie różni się tylko pozornie. Z oczywistych, a często nieuzmysłowionych powodów i względów stan zagrożenia młodzieży jest największy. Dotyczy to sfery świadomości, ale również szeregu zagadnień bieżących, których skutki będą powodowały nieobliczalne i trudne do naprawienia szkody wśród młodzieży.
- w sytuacji w jakiej się znajdujemy, aby skutecznie bronić/odparniać/ ludzi młodych, a rodzicom ich i wychowawcom umożliwić niebezpieczeństwa i możliwości przeciwdziałania realnym zagrożeniom, powinna powstać grupa kompetentnych specjalistów i praktyków - o charakterze "Społecznej Rady Wychowania" -, która mogłaby w sposób niezależny i uczciwy wypowiadać się, dawać oceny i prognozy na temat młodzieży.
- grupa taka posiadając zaufanie społeczeństwa starszego ale i ludzi młodych, dysponując niepodważalnym dla władz autorytetem, spełniłaby niezwykle pozytywną rolę tworzenia orientacji/!liczba znoga/, przeszczyzn odniesienia dla wszystkich uczciwie traktujących tę tematykę.
- ponadto grupa taka lub jej wyspecjalizowany zespół roboczy mogłaby na bieżąco komentować i oceniać znaczenie wielu wydarzeń, zaszczyści, posunąć dla środowiska ludzi młodych, ostrzegając, sugerując metody przeciwdziałania, lub wykorzystania pewnych zjawisk przez środowiska zajmujące się problematyką wychowawczą.
- celem "Rady Wychowania" obok funkcji konsultacyjnej, byłoby sformułowanie możliwie szerokiego i kompetentnego raportu o stanie młodzieży i instytucji, które na młodzież oddziałują faktycznie lub wydają im się, że jakkolwiek wpływ na ludzi młodych posiadają. Raport taki będący swobodnym katalogiem i przewodnikiem po skomplikowanej proble-

archiwum

matyco młodego pokolenia Polaków, nieocenioną pomocą dla wszelakich środowisk wychowawców, przestroga lub powódem ocknięcia się tych, którzy nie rozumieją jak skomplikowana i istotna ta część naszej rzeczywistości.

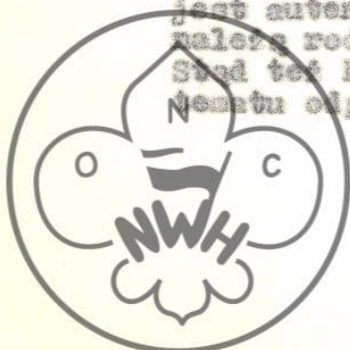
- być może w drugim lub trzecim raporcie winny się znaleźć próby sformułowania programów szczegółowych, dyskusji i przemyśleń dotyczących dróg i możliwości przeciwdziałania zjawiskom negatywnym i likwidacji zagrożeń.
- próba wstępnej selekcji tematyki szczegółowej:
 - młodzież lat 80-tych, analiza sytuacji materialnej, zdrowotnej, psychologicznej, ocena wpływu instytucji i środowisk wychowawczych/intencje, programy i praktyka, efekty/, świadomość, systemy wartości, formy ucieczki i samoobrony, struktura/-y/, stratyfikacje środowiskowe, sfery zagrożeń, zagrożenia realne i "zagrożenia propagandowe", maskujące rzeczywistość, prognoza podstawowych efektów zjawisk negatywnych występujących wśród młodzieży/z uwzględnieniem czynnika opóźnionego działania/, porównanie syntetyczne wymienionych elementów dla młodzieży "Polski Ludowej" lat 50-tych, 60-tych, 70-tych.
 - Polska lat 80-tych w oczach młodego pokolenia
 - wpływ rzeczywistości lat czterdziestych/czy tylko wewnątrz-polskiej/ na postawy i kształt świadomości młodego pokolenia
 - system oświatowy, programy, system szkolny-stan i postulaty, ocena niebezpośrednio, wrażeń użytkowników szkoły-uczniów, znaczenie i możliwości edukacji alternatywnej i popularyzacji wiedzy.
 - cele, praktyka i efekty polityki władz wobec młodzieży
 - sytuacja prawna młodzieży
 - człowiek młody w rodzinie, modele wychowania rodzinnego, rodzina tradycyjna, rodzina nowoczesna, partnerstwo, ocena sytuacji przez rodziców, wzorce rodzinne, konflikt teorii wychowawczej i praktyki życia codziennego, niedocenianie przez rodziców własnych atutów.
 - środowiska wychowawcze/także instytucje/, sojusznicy istniejący, znani, nieznani, niedoceniani, wrogowie-analogicznie, współczesne odniesienia dla historycznych wzorców środowisk wychowawczych i instytucji wychowujących.
 - formy samoobrony młodzieży/szerzej formy organizowania się młodzieży/, organizacje formalne i grupy nieformalne-możliwości i zagrożenia, samorząd - możliwości i zagrożenia, współczesne odniesienia dla historycznych wzorców samoobrony środowisk młodzieżowych, organizowanie się czy twórczość ruchu-orientacji moralnej i społecznej skupionej wokół "he-deksu-prawa" młodego pokolenia stanu "zimnej wojny".
 - język propagandy-wpływ na świadomość młodego pokolenia.
 - zagadnienia szczegółowe:
 - formuła życia-nie wiążące się z piętnem zdrady ideałów, pozbawiona biernością, izolujące jednocześnie od niezwykle szkodliwego i poostawiającego trwałe wpływy działania metodami destrukcyjnymi, nihilistycznymi, agresywnymi, -wybierające najlepsze, najskuteczniejsze elementy z etosu romantycznego i pozytywistycznego.
 - problem nauki i wiedzy/zdobywanej nie tylko w szkole/, nacisk na naukę obowiązku szkolny, rozumiany jako obowiązek uczenia się w dwu przed-wszystkich kategoriach: służby społecznej oraz budowy podstaw dla nieo-świeconego materialnie i intelektualnie życia. Mit "kujona", który przy-brał w czasach "wojny" dodatkowy zakres znaczeniowy-"kolaboracji" i harze rządu ale istniejąca jeszcze czasami w niektórych środowiskach "możliwość" na uczenie się. Zdobywanie wykształcenia, terminowe kończenie szkoły, uzyskiwanie umiejętności i wiedzy potwierdzonych świadectwami dającymi możliwość pracy - służby społecznej, pracy dającej niezależ-

ność materialną, ale zawsze uczciwej i nie związanej z rezygnacją z własnego systemu wartości. Na to znów nieodłączny związek z rozumieniem hasła pozytywizmu i romantyzmu, tak chętnie używanych jako odniesienia. Obydwie orientacje nie muszą się wykluczać, a mogą uzupełniać tak aby romantyzm nie oderwał się od rzeczywistości społecznej jako fanatyzm, czy dogmatyczna kontestacja, a konstruktywna praca organiczna nie stała się scenografią do życiowego konformizmu. Problem to o tyle istotny, że wzorce romantyczne i pozytywistyczne służą najczęściej propagandowym manipulacjom, a młodzież stosunkowo łatwo łapie się w zastawione sidła nie rozumiejąc, że wybór postawy, czy raczej przewaga którejś z nich wynika z predyspozycji psychicznych i intelektualnych wybierającego.

— problem pogranicza legalności działań we współczesnej rzeczywistości, od którego nie daje się uciec. Rozróżnienie i dawanie wzorów przedstawiających zarówno młodzieży jak i jej wychowawcom i rodzicom problem konspiracji. Z jednej strony konieczność zabezpieczenia ludzi młodych przed reakcjami władz reagujących fobicznie na zupełnie czasami niewinne zjawiska oraz konieczność chronienia młodzieży przed efektami jej czasami nieodpowiedzialnych gestów/ale efektami znacznie wykraczającymi rozmiarami poza legalny i uzasadniony przepisanymi wymiar/. Być może konieczna jest tutaj instytucja poradnictwa prawnego dla młodzieży i grona osób występujących we wszystkich możliwych przypadkach jako rzecznicy spraw, w których następuje naruszenie porządku prawnego rozumiane jako manipulacja prawem, zastraszanie, itd., Wyjaśnienie, że praca w strukturach konspiracyjnych nie jest jedyną formą godnego i uczciwego życia w polskiej rzeczywistości, wezwanie do spokoju, umiarkowania i ostrożności nie muszą być zdradą, w ten sposób pomoc ludziom związanym z działalnością konspiracyjną-gdy istnieje w odniesieniu do młodego człowieka taka potrzeba-stanie się normalnym obowiązkiem, podobnie jak realizacja zaleceń pojawiających się w prasie niezależnej/ o ile nie są one sprzeczne z własnymi przekonaniem czy systemem wartości/. Korzystanie z literatury wydawanej poza zasięgiem cenzury, czy czytanie prasy niezależnej znalazło się w sferze zakazanej w wyniku manipulowania przez władze normami prawnymi. Granice legalności są ustawione przez władze, już zwykła rozmowa czy spotkanie towarzyskie mogą być przyczyną represji. Stąd już krok do negacji przez młodzież wszelkich norm zamiast rozumienia istniejących wypracowań jako odstępstwa od swobód istniejących w normalnym demokratycznym organizmie państwowym, w którym przecież funkcjonuje z prawe i ograniczenia z niego wynikające. Tutaj rola wychowawców i rodziców jest szczególnie istotna.

— problem uprawnień do ingerencji w sferę wychowania rodzinnego, które nie zawsze będzie akceptowało kierunek niezależnych oddziaływań. Nie zawsze wynika to z konformizmu i obawy o własną skórę/choćbyż znane są przypadki karania rodziców czasami bardzo dotkliwego, np. wyrzucenia z pracy za niezależne postawy i działania dzieci, częściej jest to chęć uchronienia dziecka przed skutkami postaw niezależnych motywowana uczuciami rodzicielskimi i sugerowanie postaw konsumpcyjnych-konformistycznych, ukazywanych jako dowód sprytu życiowego w odróżnieniu od frajerstwa. Często granica między rodzicami wytyczona jest autentycznymi różnicami światopoglądowymi. Zapewne do rzadkości należy rodzina gdzie istnieje pełna zgodność postaw rodziców i dzieci. Stąd też konieczność poruszania przez wychowawców skomplikowanego tematu odpowiedzialności ludzi młodych wobec rodziców.

archiwum